

Ja visst gör det ont när knoppar brister

T KARIN ROYE, 1935
M JOHAN L. OKKENHAUG, 2016

JA VISST GÖR DET ONT NÄR KNOPPAR BRISTER VARFÖR SKULLE ANNARS VÅREN TVEKA?
 VARFÖR SKULLE ALL VÅR HETA LÄNGTAN BINDAS I DET FRUSNA BITTER-BLEKA
 HÖLJET VAR JU KNOPPEN HELA VINTERN VAD ÄR DET FÖR NYTT SOM TÄR OCH SPRÄNGER
 JA VISST GÖR DET ONT NÄR KNOPPAR BRISTER ONT FÖR DET SOM VÄXER OCH DET SOM STÄNGER

- ① Ja visst gör det ont när knoppar brister. Höljet var ju knoppen hela vintern.
 Varför skulle annars våren tveka? Vad är det för nytt, som tär och spränger?
 Varför skulle all vår heta längtan bindas i det frusna bitterbleka? Ja visst gör det ont när knoppar brister,
 ont för det som växer och det som stänger.

② Ja nog är det svårt när droppar faller.
 Skälvande av ängslan tungt de hänger,
 klamrar sig vid kvisten, sväller, glider -
 tyngden drar dem neråt, hur de klänger.
 Svårt att vara oviss, rädd och delad,
 svårt att känna djupet dra och kalla,
 ändå sitta kvar och bara darra -
 svårt att vilja stanna och vilja falla.

③ Då, när det är värst och inget hjälper,
 Brister som i jubel trädets knoppar.
 Då, när ingen rädsla längre håller,
 faller i ett glitter kvistens droppar
 glömmer att de skrämdes av det nya
 glömmer att de ängslades för färden -
 känner en sekund sin största trygghet,
 vilar i den tillit som skanar världen.